

PETŐCZ ANDRÁS

A Létező meghatározása

Velem van, mindig, minden pillanatban
az Egészen Kicsi Kis Létező.
Mondhatnám úgy, hogy ő én vagyok már,
és, hogy nincs bennem Akarat, nincsen Erő,
csak annyi,
amennyi az Egészen Kicsi Kis Létező.

Nem tudom pontosan ki és mi ő,
az Egészen Kicsi Kis Létező,
talán csak annyi, hogy tegyem a dolgom,
a lábam, a kezem naponta robotoljon,
pont annyit,
amennyi az Egészen Kicsi Kis Létező.

Mondják, hogy Lélek, Remény és Fájdalom
az Egészen Kicsi Kis Létező,
aki hisz benne, túllép a halálon,
túl mindenféle alantas vágyon,
annyira,
amennyi ő: Egészen Kicsi Kis Létező.

Velem van tehát minden pillanatban
az Egészen Kicsi Kis Létező.
Jól tudom, hogy végleg én vagyok már,
s hogy ő bennem az Akarat, az Erő,
hogy éljek,
mert erre hív: az Egészen Kicsi Kis Létező.

Séta a Létezővel

Sétálgatok a sápadt uccán,
velem van épp a Létező,
körültünk minden nedves,
síkos és hideg:
kapualjból idegen lép elő.

Nincs nálam fegyver, semmiféle,
harcom megvívni nem tudom,
újból, s újból támadhatnak
mindazok, akik
megtámadtak egy szürke hajnalon.

Régen volt ez! A sápadt uccán
védtelen botorkálhat ő,
mégis győztes, mégis erős
egyetlen társam:
az Egészen Kicsi Kis Létező.

Felemelt fejjel megyek tovább,
nem érint meg harsány szavuk,
és az ucca olyan csendes,
mint vihar előtt
bezárt ablakok, spaletták, kapuk.

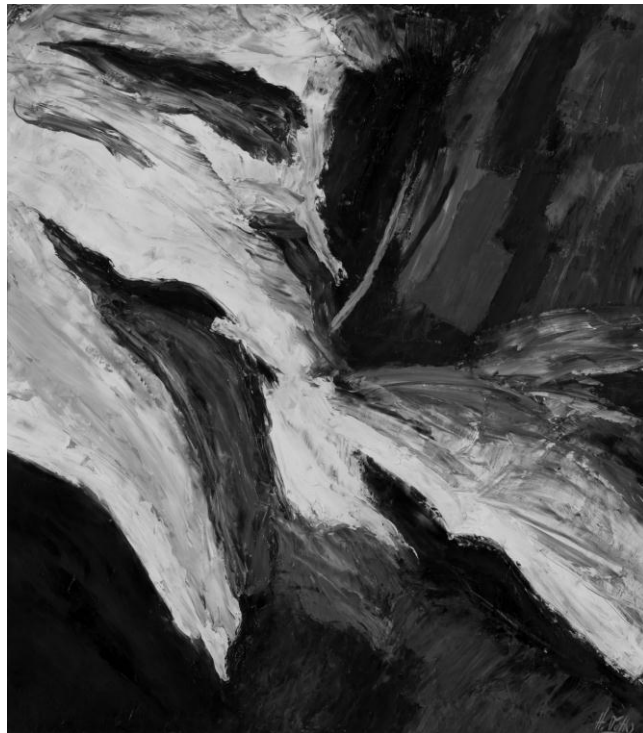
Meditatív költemény

Dobd ki a Szépséget, engedd, hadd repüljön.
Nézzed, ahogy a magasba száll, fel, fel a levegőégbe.
Nem a te szépséged ő, de mindenkié, aki csak látja,
mindenkié, akit végtelen gyönyörűsége megérint.

Kinyitod az ablakod, celládból nézel kifelé, a világra,
és látod, hogy rohan, tesz-vesz az emberiség. Csak a tested,
csak a tested esik lassanként darabokra, így már nem,
már nem tapasztalhatod meg milyen is az ő tökéletessége.

Volt, hogy belépett a Szépség az ajtódon, és te boldog,
és te boldog voltál minden mozdulatától, mert azt hitted,
azt hitted, neked teszi ezeket a mozdulatokat, amelyek,
amelyek csak önmagukért valóak, természetük szerint.

Dobd ki a Szépséget, engedd, hadd repüljön.
Vedd végre tudomásul, hogy nem mutatja meg önmagát,
vedd végre tudomásul, hogy nem simogatja meg arcodat,
és fogadd el a megváltoztathatatlant.

H. TÓTH LÁSZLÓ: MEGMOZDULT FELÜLETEK